

Sygn. akt IV U 862/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 grudnia 2014r. w S.

odwołania T. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 kwietnia 2013r. znak: (...)

w sprawie T. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala prawo T. G. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 24 listopada 2011 r. do 18 września 2014 r. oraz do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 19 września 2014 r. do 29 lutego 2016 r.;

II. w pozostałej części oddala odwołanie;

III. wniosek T. G. o wypłatę odsetek zgłoszony w odwołaniu i sprecyzowany w piśmie z 29 grudnia 2014 r. przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S..

Sygn. akt IV U 862/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 15 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał T. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 31 stycznia 2012r. do 29 lutego 2016r. Decyzja wydana została w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 26 marca 2013r., w którym ustalono, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 29 lutego 2016r., a niezdolność ta powstała w dniu 31 stycznia 2012r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. G. wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że prawo do renty przysługuje mu od 24 listopada 2011r., gdyż wtedy powstała jego niezdolność do pracy, a także ustalenie, że przysługuje mu renta z tytułu całkowitej, a nie częściowej niezdolności do pracy. Nadto wniósł o wypłatę zaległego świadczenia wraz z odsetkami za okres od daty powstania niezdolności do pracy do dnia wypłaty, a także zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony przedstawił chronologię przebiegu leczenia, w

szczególności narządu wzroku wskazując, że przyjęta przez organ rentowy data powstania niezdolności do pracy stanowi datę drugiej hospitalizacji z powodu pogarszającego się narządu wzroku. Przyjmując tę datę organ rentowy pominął, że choroby oczu systematycznie się rozwijała powodując, że już w dniu 24 listopada 2011r. był on osobą niezdolną do pracy. W odniesieniu do roszczenia o uznanie go za osobę całkowicie niezdolną do pracy ubezpieczony wskazał, że całkowita niezdolność do pracy wynika z mnogości schorzeń, na które cierpi. Obok schorzenia narządu wzroku są to schorzenia kardiologiczne, neurologiczne i zły stan psychiczny, które łącznie wykluczają podjęcie przez niego jakiegokolwiek pracy (odwołanie wraz z załącznikami k.2-34).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 26 marca 2013r., która ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od 31 stycznia 2012r. do 29 lutego 2016r., a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.35).

Sąd ustalił, co następuje:

W okresie od 29 listopada 2010r. do 23 listopada 2011r. ubezpieczony był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego. W dniu 14 października 2011r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 14 października 2011r. k.1 akt rentowych). W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy decyzją z 5 stycznia 2012r. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty wskazując, że w orzeczeniu z 16 grudnia 2011r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 16 grudnia 2011r. i decyzja z 5 stycznia 2012r. k.19 i 29 akt rentowych). Na skutek odwołania ubezpieczonego do powyższej decyzji, Sąd Okręgowy (...)IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie IV U (...), w dniu 20 grudnia 2012r. postanowił o uchyleniu zaskarżonej decyzji i przekazaniu sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania oraz umorzeniu postępowania z odwołania ubezpieczonego. U podstaw takiego rozstrzygnięcia leżały nowe okoliczności ujawnione w toku sprawy mające wpływ na ocenę niezdolności ubezpieczonego do pracy ,tj. nowe dokumenty, w tym opinia biegłego okulisty sporządzona w sprawie toczącej się przed Wydziałem Rodzinnym Sądu Rejonowego. S. oraz wyniki kolejnych badań okulistycznych ubezpieczonego (postanowienie Sądu Okręgowego w. S.z 20 grudnia 2012r. w sprawie IV U(...))wraz z uzasadnieniem k.34-36 akt rentowych).

Rozpoznając ponownie wniosek ubezpieczonego o rentę z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 28 lutego 2013r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 29 lutego 2016r., przy czym niezdolność ta nie istniała na dzień 24 listopada 2011r., ale istniała w dniu 31 stycznia 2012r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z 28 lutego 2013r. k.46 akt rentowych). W związku z wniesieniem przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26 marca 2013r. ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 29 lutego 2016r., a jako datę powstania tej niezdolności Komisja wskazała 31 stycznia 2012r. (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika k.47-49 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 26 marca 2013r. k.55 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 15 kwietnia 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 31 stycznia 2012r. do 29 lutego 2016r. (decyzja z 15 kwietnia 2013r. k.62-63 akt rentowych).

Ubezpieczony ma (...) lat i wykształcenie średnie techniczne. Z zawodu jest elektronikiem. Ubezpieczony pracował w swoim zawodzie przez cały okres aktywności zawodowej. W okresie od 15 sierpnia 1980r. do 31 maja 2010r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W. (wcześniej odpowiednie jednostki organizacyjne p.p (...) SA) m.in. na stanowiskach specjalisty elektronika, specjalisty radiotechnika, specjalisty teletechnika, kierownika zespołu realizacji usług. Praca ubezpieczonego polegała na naprawie, konserwacji i bieżącej obsłudze sprzętu elektronicznego. Praca ta wymagała dobrego wzroku (świadcstwo pracy z 31 maja 2010r. k.6 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonego k.191-191v – nagranie od minuty 2 do 19).

Ubezpieczony cierpi na nawrotową centralną surowiczą chorioretinopatię oka prawego, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia depresyjne nawracające i nawarstwienia sytuacyjne, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego i krzyżowego z okresowym zespołem bólowym bez objawów ubytkowych, zwyrodnienie stawów kolanowych, nawrotową kamicę nerkową w wywiadzie, łagodny rozrost gruczołu krokowego i zaburzenia oddawania moczu o podłożu neurogennym, ponadto przeszedł uszkodzenie pasma obwodowego prostownika palca 3 ręki lewej. Wskazane wyżej schorzenia natury chirurgicznej i urologicznej nie powodują u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Natomiast schorzenie narządu wzroku, schorzenie kardiologiczne pod postacią nadciśnienia tętniczego, schorzenia neurologiczne i schorzenia natury psychicznej spowodują u ubezpieczonego niezdolność do pracy. Schorzeniem wiodącym u ubezpieczonego jest schorzenie narządu wzroku pod postacią surowiczej chorioretinopatii obu oczu rozpoznane w 2009r. Schorzenie to objawia się między innymi pogorszeniem widzenia. Podczas planowej wizyty ubezpieczonego u okulisty w dniu 13 stycznia 2012r. ostrość widzenia wyglądała następująco: do 0,4 w oku prawym i 0,7 w oku lewym. W dniu badania sądowno-lekarskiego (19. maja 2014r.) ostrość wzroku do dali przedstawiała się w ten sposób, że ubezpieczony okiem prawym liczył palce znajdujące się przed okiem, a ostrość oka lewego wynosiła 0,2-0,3, natomiast ostrość wzroku do bliży badana za pomocą tablicy S. wykazywała, że ubezpieczony prawym okiem nie czyta, a w lewym oku ostrość wzroku wynosiła 1,5 z korekcją +2,0 dsph. W zaświadczeniu lekarskim z 19 września 2014r. wskazano, że ostrość wzroku do dali oka prawego wynosi ruch ręki przed okiem, a oka lewego 0,1 - z trudem po ustawieniu głowy, a dno oka wykazuje zmiany degeneracyjne siatkówki centralne obu oczu. Wynikający z powyższego stały proces pogorszenia widzenia u ubezpieczonego (w/w dane co do ostrości wzroku z 13 stycznia 2012r., 19 maja 2014r. i 19 września 2014r.) uzasadniały uznanie, że częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała (istniała) w dniu 24 listopada 2011r., a dane co do ostrości wzroku z 19 września 2014r. wskazujące na obniżenie ostrości wzroku w oku lepszym (oku lewym) do 0,1 nakazywały uznanie, że od tej daty ,tj. od 19 września 2014r. ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Przewidywany okres orzeczonej u ubezpieczonego częściowej, a następnie całkowitej niezdolności do pracy to 29 lutego 2016r. (opinia biegłego okulisty, kardiologa, neurologa, chirurga, urologa, psychiatry i psychologa z 19 maja 2014r. k.101-107 i 109-110 akt sprawy, w tym wynik badania przez biegłego okulistę k.102, opinia uzupełniająca tych samych biegłych z 10 października 2014r. k.168-169 akt sprawy oraz opinia uzupełniająca biegłego okulisty H. R. i biegłego kardiologa J. M. z 2 grudnia 2014r. k.207 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. G. okazało się w części zasadne. Ubezpieczony kwestionował w nim datę powstania niezdolności do pracy orzeczoną przez organ rentowy na 31 stycznia 2012r. wskazując, że powinna być to data 24 listopada 2011r., a także stopień niezdolności do pracy określony przez organ rentowy jako częściowa niezdolność do pracy, podnosząc, że jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii zespołu biegłych z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego ,tj. biegłego okulisty, kardiologa, neurologa, chirurga, urologa, psychiatry i psychologa z 19 maja 2014r. (k.109-110) w kształcie po jej uzupełnieniu opiniami z 10 października 2014r. (k.168-169) i z 2 grudnia 2014r. (k.207) dał podstawy do ustalenia, że prawidłową datą powstania u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy jest data 24 listopada 2011r. ,tj. dzień następny po upływie okresu, na jaki przyznano ubezpieczonemu świadczenie rehabilitacyjne. W orzeczeniu komisji lekarskiej z 26 marca 2013r., stanowiącej podstawę wydania zaskarżonej decyzji organ rentowy przyjął, że orzeczona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy powstała w dniu 31 stycznia 2012r. Jak wynika z uzasadnienia w/w orzeczenia komisji lekarskiej powyższa data stanowi datę początkową drugiej hospitalizacji ubezpieczonego z powodu schorzenia narządu wzroku w postaci centralnej chorioretinopatii surowiczej obu oczu (vide: uzasadnienie orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z 26 marca 2013r. k.94-54 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i karta informacyjna z leczenia szpitalnego ubezpieczonego w oddziale okulistycznym od 31 stycznia 2012r. do 2 lutego 2012r. k.17 akt sprawy). Taką samą datę powstania u ubezpieczonego częściowej niezdolności przyjął początkowo w/w zespół biegłych w opinii z 19 maja 2014r. (k.109-110). W wyniku zastrzeżeń ubezpieczonego do powyższej opinii biegli zweryfikowali tę datę i w opinii uzupełniającej z 10 października 2014r. wskazali, że jako początek częściowej niezdolności ubezpieczonego do pracy - z przyczyn okulistycznych należy uznać dzień 13 stycznia 2012r. ,tj. dzień wizyty ubezpieczonego u okulisty, podczas której lekarz odnotował istotne pogorszenie ostrości

wzroku u ubezpieczonego (opinia uzupełniająca z 10 października 2014r. k.168-169 i historia choroby ubezpieczonego z poradni okulistycznej z odnotowaną wizytą w dniu 13 stycznia 2012r. - w kopercie na k.142 akt sprawy).

W ocenie Sądu jakkolwiek daty 31 stycznia 2012r. i 13 stycznia 2012r. są datami pewnymi w tym sensie, że pozwalają biegłym na odwołanie się do konkretnej daty hospitalizacji czy wizyty lekarskiej, w której stwierdzono określony stan zdrowia ubezpieczonego, to jednak w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy określenie daty powstania tej niezdolności powinno opierać się o całokształt okoliczności sprawy i w oparciu o dokumentację z leczenia biegli winni ocenić, czy – w świetle posiadanej wiedzy i doświadczenia zawodowego - stwierdzona przez niech niezdolność do pracy istotnie powstała w dniu określonego badania, czy też biorąc pod uwagę udokumentowany rozwój schorzenia – tu schorzenia narządu wzroku ubezpieczonego – niezdolność ta mogła powstać wcześniej, a jeżeli tak, to o ile wcześniej. W niniejszej sprawie biegli wydając opinie z 19 maja 2014r. i 10 października 2014r. zaniechali takich ustaleń wskazując jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy datę hospitalizacji ubezpieczonego w dniu 31 stycznia 2012r. i datę badania okulistycznego w dniu 13 stycznia 2012r. (na marginesie wskazać trzeba, że podobnie uczynili biegli wydający pierwszą opinię w sprawie – z 22 października 2013r. k.63-64 akt sprawy). Dopiero w uzupełniającej opinii z 2 grudnia 2014r. biegły okulista wskazał, że biorąc pod uwagę rodzaj schorzenia narządu wzroku, na które cierpi ubezpieczony oraz udokumentowany rozwój tego schorzenia objawiający się utratą ostrości widzenia uzasadnione może być stwierdzenie, że w dniu 24 listopada 2011r. stan narządu wzroku ubezpieczonego mógł być podobny do stanu z wizyty odbytej zaledwie 1 miesiąc i 20 dni później ,tj. w dniu 13 stycznia 2012r., który to stan biegły uznał – we wcześniejszej opinii z 10 października 2014r. - za uzasadniający orzeczenie o częściowej niezdolności ubezpieczonego do pracy (opinia uzupełniająca biegłego okulisty z 2 grudnia 2014r. k.207). Mając na uwadze powyższe stwierdzenie biegłego okulisty Sąd uznał, że zachodzą podstawy do ustalenia, że częściowa niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała w dniu 24 listopada 2011r., a nie w dniu 31 stycznia 2012r., jak przyjął organ rentowy w zaskarżonej decyzji (już podczas badania przez Lekarza Orzecznika w dniu 29 listopada 2011r. ubezpieczony zgłaszał zaburzenia widzenia vide: k.70 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Należy wskazać, że w myśl art.12 ust.3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Jak ustalono wyżej ubezpieczony jest z wykształcenia elektronikiem i przez okres aktywności zawodowej pracował w swoim zawodzie. Nie ulega wątpliwości, że wykonywanie pracy elektronika wymaga dobrego widzenia, a zatem w sytuacji utraty koniecznej do tej pracy ostrości widzenia uzasadnione jest orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy.

W zakresie wniosku ubezpieczonego o ustalenie, że jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, a zatem osobą, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2 w/w ustawy) i tym samym przysługuje mu renta z tytułu całkowitej, a nie częściowej niezdolności do pracy, Sąd uznał, że roszczenie to okazało się uzasadnione, ale nie w całości. Z opinii biegłych z 10 października 2014r. wynika, że za datę powstania u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy (z przyczyn okulistycznych) należy uznać nie dzień 24 listopada 2011r., ale dzień 19 września 2014r., kiedy to w ocenie biegłego okulisty wyniki badania wzroku ubezpieczonego wykazały pogorszenie ostrości widzenia w stopniu uniemożliwiającym wykonywanie przez niego jakiejkolwiek pracy (ostrość widzenia oka prawego wynosiła ruch ręki przed okiem, a ostrość widzenia oka lewego 0,1 z trudem – po ustawieniu głowy) – opinia k.168-169.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił częściowo zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku, a w pozostałej części – dotyczącej uznania całkowitej niezdolności do pracy od 24 listopada 2011r., na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie oddalił.

W odniesieniu do wniosku ubezpieczonego o wypłatę odsetek zgłoszonego w odwołaniu i sprecyzowanego w piśmie z 29 grudnia 2014r. Sąd orzekł o przekazaniu go do rozpoznania organowi rentowemu. Kwestia odsetek nie była bowiem przedmiotem decyzji organu rentowego z 15 kwietnia 2013r. Na marginesie wskazać trzeba, że przekazaniu organowi rentowemu podlegało pismo ubezpieczonego z 29 grudnia 2014r., w którym ubezpieczony wniósł o zapłatę ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy (k.216 i 219 akt sprawy).